

Pilvepiiril

Taevas on täna nii sinine. Nii erk jõe
see julge ammu olud, see on lausa jeevartav.
Ja näed maal! Seal on pilv! Ja veel teinegi!
"Need viit ongi paradiisväravad." ühinen omaette.

Jooksen vana taime alla. Seal kaljunnilt
võib vaadata maailmaärt, aga mina väea
vaid rida maagilist taevast. Puhun oma tuka
näo selt ära ja jään vaatama. Koik need
kujundid ja lood mis rullil taevalaetusel
jäitavad... See on maagiline. Üks jaadike
trüvito taevameres, tumeen ragnolekin
merineitri ja vaatakin vee alt maailma. Kungirohelite
junte ja helinva kääliga vserineitri, ku laulder
kõlale ragn kõige kannim mandoliin.
Ja kuidas mu roonud rädeldavad iga kord
kui ma röömuist kiljatan. Kuidas tunnen, et
olen ora millestki nii ilmut ja luumavast,
nähes ainult noomtatud pilti.

Või nii olekin lind ja lendakin
üle mere. olekin ora taevast ja maast.
Olekin igarik. Tunnekin kuidas tuul
raib mu sulgi ja lendakin eikuragile.
Ja reister niin kaljunnilt, tunnen,
kuidas minu see ja minu see rullub
lahti ilm kaon vada jõe väinalik
valitseda.